

DEMÀ
Josep Ramoneda

Salvador Cardús

La Via passa per Europa

M'hauria agradat que Catalunya s'hagués presentat a aquestes eleccions amb una proposta pròpia i ambiciosa per a Europa. Per la seva tradició i vocació europeïsta, perquè pot representar com ningú la capacitat de fer compatibles especificitat i diversitat i perquè és un model de societat oberta i alhora cohesionada, Catalunya pot fer grans aportacions a la construcció europea. No em canso de repetir que una de les quatre raons que em fan defensar la independència de Catalunya –a més de l'aprofundiment democràtic, l'oportunitat de prosperar per combatre la desigualtat i la resolució definitiva del contenciós veïnal amb Espanya– és la possibilitat de tenir veu pròpia al món i, en particular, a Europa. I no per anar-hi a mendicar res, sinó per aportar-hi experiència, propostes i horitzó.

UNA MANERA DE FER-HO hauria estat presentar-nos-hi amb una candidatura que hagués incorporat els avaladors d'un bon projecte europeïsta. És a dir, amb una proposta liderada des de Catalunya, amb catalans juntament amb els més grans pensadors i polítics europeïstes del moment. I tot, a favor del progrés econòmic, la justícia social, l'estima per la diversitat cultural i la defensa dels drets de les persones i dels pobles. Només en un projecte de futur es poden trobar els punts d'acord que traspassen les discrepàncies partidistes. Però, sense aquest projecte d'una nova Europa, certament era difícil superar unes divisions entre partits que, enmig de les batalles electorals, tendeixen a fer-se més grans.

ALTERNATIVAMENT, TAMBÉ es podia haver buscat el punt de trobada en la defensa del dret a decidir a Europa, tal com va intentar, sobretot, CiU i, *in extremis*, la pressió de l'ANC i altres organitzacions. Per al procés sobiranista hauria estat molt convenient: hauria fet pujar la participació, mostraria múscul popular a Europa i Espanya i ens blindaria de qualsevol interpretació dels resultats com un afebliment del lideratge polític... Però també és cert que tot hauria reposat, exclusivament, en la defensa dels interessos particulars catalans a la Unió Europea, cosa que hauria reduït la nostra veu europea a la defensa del que oficialment només poden reconèixer com a “afers interns”.

TANMATEIX, I MALGRAT l'absència de projecte propi per a Europa i de capacitat per defensar conjuntament els interessos locals, l'aposta catalana per Europa segueix tenint tot el sentit del món. De la mateixa manera que la setmana passada afirmava que

VINCENT KESSLER / REUTERS

És la UE la que garantirà que no se'ns envii ni al fred espai intergalàctic ni a les flames roents de l'infern

sense la concurrència de la resta dels Països Catalans a la força lingüística, cultural, econòmica i política de la nació catalana, la Catalunya estricta ara no estaria en condicions d'aspirar a la independència, el mateix hem de dir de la Unió Europea. Perquè és la UE la que ens protegeix de les possibles respostes desmesuradament antidemocràtiques –per dir-ho suaument– d'un estat espanyol encabritat per la nostra gosadia. Perquè és la UE la que garantirà que no se'ns envii ni al fred espai intergalàctic ni a les flames roents de l'Infern, simplement perquè ni Espanya ni Europa, diguin el que diguin, no s'ho poden permetre. I perquè és en uns futurs Estats Units d'Europa que Catalunya podria sentir-se plenament realitzada en la seva vocació internacionalista.

DE MANERA QUE malgrat la decepció que es pugui sentir tant per les febleses i contradiccions de la Unió Europea actual com per les renúncies pròpies, la participació en aquestes eleccions europees és un pas per a posar-hi remei. La nostra independència s'aconseguirà amb, per i a Europa. Ni que a Europa li faci mandra, li som imprescindibles. I li ho hem de fer saber anant a votar massivament.